

NTFR 2015/1973 Geslaagd beroep op dwaling bij intrekking, beroep ontvankelijk

Rechtbank Noord-Holland 17 juni 2015, nr.14/3366

Belastingjaar/tijdvak	2011	Brondocument
Trefwoorden	horen in bezwaarfase, verzuimboete	
Wetsartikelen	Awb-art. 7:2 Awb-art. 6:21 Awb-art. 7:1 BW-art. 6:228	
Auteur	mr. M.H.W.N. Lammers	
ECLI	ECLI:NL:RBNHO:2015:4840	

Samenvatting

Belanghebbende heeft bezwaar ingesteld tegen de aanslag IB/PVV 2011. Tegen de uitspraak op bezwaar is hij in beroep gegaan. De inspecteur had belanghebbende niet gehoord en heeft belanghebbende de gelegenheid gegeven alsnog gehoord te worden. Dientengevolge heeft belanghebbende zijn beroep ingetrokken, niet wetende dat daarmee de aanslag onherroepelijk was geworden. Tegen de nadere beslissing (na het horen) is belanghebbende wederom in beroep gekomen. Nu een tweede uitspraak op bezwaar niet mogelijk is, is dat tweede beroep niet-ontvankelijk. De rechtbank is van oordeel dat het beroep van belanghebbende op dwaling bij de intrekking van het eerste beroep slaagt en behandelt dat beroep alsnog inhoudelijk. Het bedrijf van belanghebbende is failliet gegaan en belanghebbende heeft een onderzoek ingesteld naar faillissementsfraude. Hoewel hij van mening is dat de aanslag tot het juiste bedrag is vastgesteld, stelt hij dat geen IB/PVV geheven zou moeten worden, omdat hij bij dat faillissementsonderzoek en door wantoestanden bij de overheid veel kosten heeft gemaakt. Aan de zijde van de overheid is sprake van onverdedigbare hardheid, aldus belanghebbende. De rechtbank volgt belanghebbende niet, omdat er geen wettelijke grondslag is voor een vrijstelling van IB/PVV. Art. 6 EVRM is niet van toepassing. Voor zover belanghebbende zich erop beroept dat de regels inzake de IB en de PVV in zijn geval onredelijk en onbillijk uitwerken, kan de rechtbank zich over deze grief niet uitlaten, nu zij niet bevoegd is de innerlijke waarde of billijkheid van de wet te beoordelen. De inspecteur heeft verklaard de verzuimboete te zullen verminderen tot € 49. Voor het overige blijft de verzuimboete in stand. Van avas is geen sprake. (Beroep gegrond.)

Commentaar

Met enige hulp van de Rechtbank Noord-Holland beroept de belastingplichtige zich in deze zaak op dwaling. Bij dwaling is sprake van een onjuiste voorstelling van zaken. Deze onjuiste voorstelling is zo essentieel dat zonder deze onjuiste voorstelling een bepaalde handeling niet was verricht. De wettelijke regeling voor dwaling is in art. 6:228 BW opgenomen. Die bepaling is eigenlijk gericht op het sluiten van overeenkomsten, maar kan dus ook gebruikt worden bij andere juridische handelingen. Voor een gerechtvaardigd beroep op dwaling (in de zin van art. 6:228 BW) moet aan zes voorwaarden worden voldaan: (i) de onjuiste voorstelling moet zien op essentiële eigenschappen en/of omstandigheden, (ii) er moet een causaal verband bestaan tussen de dwaling en de rechtshandeling, (iii) de wezenlijke eigenschappen waarover een onjuiste voorstelling bestond, moeten kenbaar zijn, (iv) de dwaling moet zijn veroorzaakt door een mededeling van de wederpartij, het zwijgen van de wederpartij of wederzijdse dwaling, (v) de dwaling moet niet voor rekening van de dwalende komen (op grond van in het verkeer geldende opvattingen, schending onderzoekspllicht of zaken die uitsluitend op de toekomst betrekking hebben) en (vi) de dwaling kan niet gaan om een zuiver toekomstige omstandigheid.

In deze zaak is de belastingplichtige door de inspecteur op het verkeerde been gezet. De inspecteur heeft de belastingplichtige voorgeschoteld dat hij zijn fout (het niet horen van de belastingplichtige in de bezwaarfase) zal herstellen door de gedane uitspraak op bezwaar in te trekken, de belastingplichtige alsnog te horen en dan opnieuw uitspraak op bezwaar te doen. Daarbij heeft de inspecteur kennelijk over het hoofd gezien dat hij niet twee keer uitspraak op bezwaar kan doen (HR 20 januari 2012, nr. 10/02678, NTFR 2012/215). Vermoedelijk naar aanleiding van vragen van de rechtbank ter zitting heeft de belastingplichtige verklaard dat als hij dat geweten had, hij het eerste beroep niet had ingetrokken. De rechtbank oordeelt dan ook dat gelet op alle feiten en omstandigheden de belastingplichtige een gerechtvaardigd beroep op dwaling toekomt. Een geslaagd beroep op dwaling zorgt voor vernietiging van de rechtshandeling. Dit betekent dat de eerste beroepsprocedure bij de rechtbank herleeft. De rechtbank moet dat beroepschrift behandelen in de stand waarin het zich bevond ten tijde van de intrekking. Het 'tweede' beroep wordt daarbij door de rechtbank als een nadere toelichting op het beroepschrift beschouwd.

Voor de belastingplichtige in deze zaak een pyrrusoverwinning omdat hij inhoudelijk in het ongelijk wordt gesteld. In feite wenste de belastingplichtige geen belasting te betalen over zijn inkomsten. Die ruimte biedt de Nederlandse wet- en regelgeving niet. Evenmin mag de belastingrechter de innerlijke waarde of billijkheid van een wet toetsen. Dat is in 1829 al uitgemaakt (art. 11 Wet algemene bepalingen).

[1] Mr. M.H.W.N. Lammers is advocaat bij Jaeger advocaten-belastingkundigen te Amsterdam.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2015-1973>

Datum: 25-4-2016 14:09:55

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.